

en 19 december 1763 blijkt dat het eerst 3000 gouden kobans tegen $3\frac{1}{4}$ pagoden, en naderhand nog 2203 gouden kobans tegen $3\frac{3}{16}$ nieuwe pagoden het stuk heeft verkocht. Omdat dit maar $3\frac{2}{3}$ en $5\frac{9}{16}$ % verlies heeft gegeven, is het goedgekeurd, te meer daar volgens het bestuur [fol. 1856] deze kobans bij convertering bij de munt in pagoden veel meer nadeel zouden hebben opgeleverd. Daarom is ook opgedragen om met de verkoop van het restant van 1872 stuks, en wat nog uit Batavia zal worden ontvangen, voort te gaan. Over de munt en het munten valt niets op te merken, maar betreffende de domeinen is het verzoek van de pachters van Compagnies dorpen onder Nagapattinam behorende, dat in de brief van het bestuur van 10 juli 1763 werd overgebracht, zeer duister en onbegrijpelijk. Ze vroegen een tegemoetkoming in de schade die ze door de vreselijke en ongehoorde droogte gedurende ruim zes maanden op de nely en het klein gewas geleden hadden. Volgens het rapport van de gecommiteerden onderkoopman Boerse en boekhouder Frederik Willem Bloeme zou die het aanmerkelijk aantal van $851.498\frac{1}{4}$ maten nely en 37251 maten klein gewas hebben bedragen, zoals camboe, natjenij, wargoe, katjang, tinnekoloe etc. [fol. 1857] Daarbij kwam nog 858 pardaus en 6 fanums in geld. Het verzoek is onduidelijk, omdat noch uit de brief van 10 juli 1763, noch uit de resoluties van 26 februari en 7 april 1763 blijkt hoeveel die pachters werkelijk verschuldigd zijn en wat de tegemoetkoming in billijkheid zou moeten bedragen. Een besluit in deze zaak is uitgesteld, temeer daar het bestuur in de latere brief van 17 oktober 1763 verzekert dat het achterstal voldaan zou worden met wat de pachters over 1763 nog schuldig waren. Er is integendeel tevredenheid over getoond dat er bij besluit van 6 september 1763 maatregelen zijn genomen om te Sadras een hogere verpachting van bettel en tabak te verkrijgen en dat de dienaren daar zijn aangespoord om alles in het werk te stellen, wat voordelig voor de Compagnie is, alsmede de zware onkosten maar enigszins dragelijk maakt. [fol. 1858] Bovendien is het gunstig dat de domeinen van het hoofdkantoor in Nagapattinam bij de gebruikelijke verpachting per eind augustus 1763 pagode 56,6,- meer dan het voorafgaande jaar en dus pagode 10.737,12,- hebben opgebracht. Dat geldt tevens het bericht in de brief van 19 december 1763 dat alle pachten in Coromandel meer opbrachten dan in het voorafgaande jaar. Het is goedgekeurd dat het bestuur de dienaren te Bimlipatam beval om de winst op het munten van dabusen niet langer in mindering te brengen op het verlies op de pacht van de onderhorige dorpen aldaar. Ze moeten afzonderlijk duidelijk blijven. Tevens is goedgekeurd dat, zoals de dienaren te Bimlipatam schrijven, deze pachten door het aanleggen van nieuwe zaaivelden en zoutpannen, zowel als door het toenemen van de inwoners en landbouwers, [fol. 1859] en vooral door vreedzame tijden geen verlies meer geven. Voorts is voor kennisgeving aangenomen dat volgens de specificatie bij de besluiten van 7 april en 11 oktober 1763 het zegelpapier in 1762/63 pagode 311,19,40 heeft opgebracht. Uit de hoofd- en negotieboeken van Coromandel over 1761/62 en de brieven van 17 oktober 1763 blijkt dat de winst na aftrek van de kosten in dat jaar f 332.114, dus f 281.170,- meer dan in het voorafgaande jaar, heeft bedragen. De inkomsten uit verkoop bedroegen f 812.212 en de overige inkomsten f 86.116. Daarover is tevredenheid betoond, maar hoewel de uitgaven met f 110.016 verminderd waren, bedroegen die toch nog het hoge bedrag van f 566.214. [fol. 1860] Dit is f 278.000 meer dan het in de memorie van bezuiniging vastgestelde bedrag van f 288.214,-. Hoewel het vaste voornemen is om de inkomsten te vermeerderen, zullen er een nauwkeurig toezicht en verstandig overleg nodig zijn om ze op het niveau van de memorie van bezuiniging te brengen. Het bestuur is dringend aanbevolen om daar naar te streven en is gewaarschuwd dat iedere onoplettendheid en toegeeflijkheid daarin ten nadele van de Compagnie op de schulden zal worden verhaald. Er was tevens niet aan te ontkomen ongenoegen te uiten dat bij de hoofd- en negotieboeken over 1761/62, [fol. 1861] wegens tijdgebrek en grote drukte, de toelichting en de bespreking van de uitgaven en inkomsten hebben ontbroken. Deze verontschuldiging is onacceptabel, vooral daar de negotieboekhouder Louis Filletas bij het besluit van het bestuur van 6 september 1763 was gemachtigd de boeken te sluiten, zodat er nog anderhalve maand was om ze volgens de voorschriften te controleren. Er is bevolen zo snel mogelijk te berichten waarom en door